

РЕШЕНИЕ

№ 3988

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1199** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.73 ал.4 вр. чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията /МТИТС/, представлявано от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията Р. Ж. с адрес – [населено място], [улица]. срещу Решение за определяне на финансова корекция № ФК-2021-263/04.01.2021г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ и Директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, с което е определена на МТИТС, финансова корекция в размер на 10% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № Д-27/17.08.2018г. с [фирма], финансиран по ОБДУ, на основание т.10 б.„б“ от Приложение №1 към чл.2 ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансови корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57/28.03.2017г.

Жалбоподателят МТИТС сочи в жалбата си, че обжалваното решение е постановено при допуснати нарушения на установената от закона форма, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че няма извършено нарушение на чл.2 ал.2 от ЗОП и не е налице твърдяната нередност. Представя подробни писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът –Ръководителят на УО на Оперативна програма „Добро управление“ се представлява от процесуалния му представител – юрисконсулт И. К., който оспорва жалбата. Представя подробен писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована се представлява от прокурор М., която оспорва жалбата и изразява становище, че същата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13 април 2017 г. жалбоподателят Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията е сключило с Управляващият орган „Добро управление“ административен договор №BG05SFOP001-1.002-0022-C01 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Добро управление“ за изпълнение на проект „Изграждане на ГИС базирана електронна платформа „Единна информационна точка“ на обща стойност 1 998 668 лв. Финансовите средства за изпълнението на проекта са 85% от Европейския социален фонд и 15% национално финансиране. Основната дейност по проекта е изграждането на ГИС базирана електронна платформа „Единна информационна точка“, за която съгласно проекта се предвиждат средства в размер на 1 822 000 лв.

С решение № РД-14-1 от 2 януари 2018 г. жалбоподателят обявява обществена поръчка с предмет „Изграждане на ГИС базирана електронна платформа „Единна информационна точка“ с цел да възложи изпълнението на основната дейност по проекта. Прогнозната стойност на поръчката е в размер на 1 518 333,34 лв, без ДДС или 1 822 000 лв. с ДДС.

Със същото решение е одобрена документацията за обществената поръчка.

Обявлението за обществената поръчка и останалите книжа е публикувана в профила на жалбоподателя на адрес - <https://www.mtitc.gov.bg/vernnient.bg/pk/procedurc/82I>. В документацията за участие е включено изискване към необходимите двама експерти юристи, което гласи следното: професионална компетентност на ключов експерт „юрист“ ; 10 точки за общ професионален опит като юрист, представляващ придобит юридически стаж по смисъла на параграф 1, т.1 от ДР на Закона за адвокатурата от 1 до 5 години включително; 20 точки - за общ професионален опит като юрист, представляващ придобит юридически стаж по смисъла на параграф 1, т.1 от ДР на Закона за адвокатурата над 5 до 7 години включително; 30 точки за общ професионален опит като юрист, представляващ придобит юридически стаж по смисъла на параграф 1, т.1 от ДР на Закона за адвокатурата над 7 години. Цитиран е и текста на параграф 1 т.1 от ДР на Закона за адвокатурата, според който "Юридически стаж" е времето, през което лицето е работило на длъжност или упражнявало професия, за която се изискват юридическо образование и правоспособност, включително стаж на лицата с висше юридическо образование, които работят на длъжност съдебен помощник във Върховния касационен съд или Върховния административен съд, прокурорски помощник във Върховната касационна прокуратура или Върховната административна прокуратура, разследващ полицаи с висше юридическо образование в системата на Министерството на вътрешните работи, разследващ полицаи с висше юридическо образование в Министерството на отбраната или разследващ митнически инспектор в Агенция "Митници".

След изпълнението на договора за възлагане на обществената поръчка,

жалбоподателят е подал окончателно искане за плащане № 3 от 23 август 2019г., в което са включени разходите за отчетен период 13.04.2017 - 13.06.2019 г. Във връзка с това искане, Управляващият орган е извършил проверка на изпълнението на проекта и допустимостта на направените разходи и уведомил жалбоподателят чрез ИСУН на 10.09.2019г. с писмо лист 109-111 от делото, че верифицира разходи по проекта за този период в размер на 1 009 436,80 лева. В хода на проверката са установени нередности по отношение на четири разхода на обща стойност 3 248,28 лева. Нито един от тях не е свързан с проведената обществена поръчка и сключения и изпълнен договор за изграждането на ГИС базираната информационна система.

На 07.12.2020 г. Управляващият орган е уведомил жалбоподателят – лист 115-116 от делото, че ИА на ОСЕС е представила на Управляващия орган одитен доклад, в който ИА на ОСЕС е констатирал нарушение при провеждането на обществена поръчка с предмет „Изграждане на ГИС базирана електронна платформа „Единна информационна точка“. В писмото, постъпило в деловодната система на МТИТС на 14 декември 2020 г., Управляващият орган цитира констатациите на одитиращия орган за допусната от жалбоподателя дискриминация, уведомява го, че одитиращият орган препоръчва налагането на финансова корекция от 10% и му дава 14-дневен срок за възражение. На основание чл.73 а.2 от ЗУСЕСИФ е предоставен двуседмичен срок на жалбоподателя да представи писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция за констатираното нарушение и при необходимост да приложи документи чрез ИСУН

Жалбоподателят е изпратил отговорил с писмо рег. № 03-00-562/23.12.2020г. по описа на МТИТС.

На 04.01.2021г. с Решение за определяне на финансова корекция РУО на ОПДУ е определена на МТИТС, финансова корекция в размер на 10% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № Д-27/17.08.2018г. с [фирма], финансиран по ОБДУ, на основание т.10 б.“б“ от Приложение №1 към чл.2 ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансови корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57/28.03.2017г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който изрично е предвидено в чл.73, ал.4 от ЗУСЕСИФ, че подлежи на обжалване пред съд. Административният акт е връчен на жалбоподателя на 18.02.2020г./ чрез системата ИСУН / Жалбата адресирана до АССГ е депозирана на 18.01.2021г./ /лист 138 от делото / – т.е. в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По силата на чл. 73, ал. 4 ЗУСЕСИФ решението, с което се определят финансови корекции, може да се оспорва пред съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс като при съдебното оспорване се прилагат съответно разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и 3 и ал. 5 и 6. от ЗУСЕСИФ.

1.По въпроса за компетентността на органа, издал обжалваните актове: Оспорените актове са издадени от компетентен орган. Съгласно чл.9 ал.5 от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено

от него лице.

С Постановление № 125 от 20.05.2015г на МС, в сила от 25.05.2015г. за Управляващ орган на ОПДУ е определена Дирекция „Добро управление“ към Министерския съвет.

В конкретния случай по делото е приета като писмено доказателство Заповед № Р-90/10.05.2017г. на Министър – председателя на Република България / лист 19-20 от делото/ , с която на основание чл.40 ал.6 от Закона за администрацията, чл.77а ал.1 т.1 -т.3 ал.2 и ал.6 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, приет с Постановление № 229 на Министерския съвет от 2009г. и чл.9 ал.5 и параграф 10 ал.1 от ЗУСЕСИФ и параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Постановление №162 на Министерския съвет от 2016г., с която е оправомощил г-жа И. Д. П. – Директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление 2014-2020г.“, в това число да издава индивидуални, общи и вътрешнослужебни актове, свързани с управлението и изпълнението на ОПДУ, от компетентност на ръководителя на УО на ОПДУ, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз.

Оспореният акт е издаден именно от И. П. Директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет в качеството ѝ на Ръководител на УО на ОПДУ въз основа на надлежно оправомощаване с цитираната Заповед № Р-90/10.05.2017г. на Министър – председателя на Република България.

2.Форма на акта:

Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение. Съдът намира, че са спазени изискванията за форма на акта, същият съдържа реквизитите, посочени в чл.59 ал.2 от АПК във връзка с чл.73 ал.1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна, актът съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл.59 ал.2 т.4 от АПК. В акта е посочена установена нередност по т.10 буква „б“, от Приложение 1 към чл.2 ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, като е прието, че същата съставлява нередност по смисъла на чл.70 ал.1 т.9 от ЗУСЕСИФ. Оспореният акт е издаден на основание чл.70 ал.1 т.9 във връзка с чл.73 ал.1 във връзка с чл.72 ал.1 и ал.3 от ЗУСЕСИФ. Доколко тези фактически и правни основания са материално законосъобразни и доколко обхващат всички елементи на фактическия състав на наложената финансова корекция е въпрос на материална законосъобразност на акта.

3.Административнопроизводствени правила:

Законодателят в чл. 73, ал. 2 и ал. 3 ЗУСЕСИФ е уредил процедура по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения.

За констатираното нарушение, бенефициентът е уведомен с писмо № BG05SFOP001 -1.002-0022-C04-M057. Същото е изпратено, на основание чл. 34, ал. 1 от Наредбата за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на Информационната

система за управление и наблюдение на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством. ИСУН, чрез информационната система на 07.12.2020 г. Жалбоподателят е представил възражение по реда на чл. 73, ал. 2, пр. второ от ЗУСЕСИФ чрез ИСУН с писмо, кореспонденция № BG05SFOP001-1.002-0022-C04-M059 от 23.12.2020 г.

РУО на ОПДУ се е запознал с възраженията и ги е обсъдил с издаване на оспореното решение.

Решение № ФК-2021-263/04.01.2021г. е издадено в предвидения едномесечния срок от представяне на възраженията, така както е посочено в нормата на чл.73 ал.3 от ЗУСЕСИ Ф. Предвид гореизложеното, съдът приема, че в хода на процедурата по установяване и налагане на финансовата корекция не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби:

В оспорения акт, управляващия орган е констатирал едно нарушение - Дискриминация по национален признак – Проведената обществена поръчка по реда на ЗОП е в нарушение на принципите на закона - чл.2 ал.1 т.1 и 2 от ЗОП, в нарушение на чл.2 ал.2 от ЗОП, с което са нарушени императивни норми на ЗОП.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗОП при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка. РУО е посочил, че в проверяваната процедура критерият за оценка е оптимално съотношение качество/цена с 3 показателя: професионална компетентност с теглови коефициент 40 %, предложена цена с теглови коефициент 40 % и предложена методология за изпълнение с коефициент 20 % в комплексната оценка.

Професионална компетентност на персонала представлява сбор от присъдените точки по предварително обявена скала за всеки експерт от екипа за изпълнение - общо 9 бр. Съгласно методиката експерт 8 и експерт 9 са 2-ма юристи и на оценка подлежи общият им и специфичният им професионален опит. Относно общия професионален опит възложителят има предвид опита като юрист в години, представляващ юридически стаж по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Закона за адвокатурата (ЗА). Дадената в тази разпоредба дефиниция (цитирана изрично в методиката за оценка на офертите) разглежда „юридическия стаж“ като време, през което лицето е работило на длъжност или упражнявало професия, за която се изискват юридическо образование и правоспособност, включително стаж на лицата с висше юридическо образование, които работят на длъжност съдебен помощник във Върховния касационен съд или Върховния административен съд, прокурорски помощник във Върховната касационна прокуратура или Върховната административна прокуратура, разследващ полицаи с висше юридическо образование в системата на МВР, разследващ полицаи с висше юридическо образование в МО или разследващ митнически инспектор в Агенция "Митници".

В описанието на подпоказателите за оценка, свързани с посочените по-горе 2-ма експерти-юристи, не е предвидена възможност за оценяване на общ професионален опит, придобит от чуждестранни експерти съгласно националното им законодателство. Според РУО понятието „юридически стаж“ по смисъла на § 1, т. 1 от

ДР на ЗА е свързано с придобита юридическа правоспособност съгласно националното ни законодателство. Не е предвидена възможност за оценяване на общ професионален опит, придобит в държави, в които е налице еквивалентен режим за упражняване на юридическата професия. Цитираната легална дефиниция реферира към определени длъжности (съдебен помощник, прокурорски помощник, разследващ полицаи, разследващ митнически инспектор) и органи (ВКП, В АП, МВР, МО, Агенция „Митници“), регламентирани чрез български нормативни актове. В методиката за оценка не се предвижда възможност за оценка на стаж на чуждестранни експерти, придобит на еквивалентни позиции в еквивалентни органи, регламентирани от съответното чуждестранно законодателство. По този начин са ограничени възможностите за участие на лица, разполагащи с подходящи чуждестранни експерти, притежаващи опит, еквивалентен на този по параграф 1 т.1 от ДР на ЗА.

Основателни са възраженията на жалбоподателя, че в параграф 1 т.1 от ДР на Закона за адвокатурата липсва дискриминационен елемент.

Анализът на цитираната правна норма, към която препраща възложителят - жалбоподател, сочи, че тя не поставя изисквания в коя държава трябва да е заемана длъжността или упражнявана професията, нито в коя държава следва да е придобито образованието и правоспособността. Никъде в разпоредбата и съответно във въведения от възложителя показател за оценка не е посочено, че образованието, правоспособността, длъжността или професията трябва да са „по българското право“. Не са ограничени нито държавата на заемането на длъжността или упражняването на професията, нито държавата на придобиването на образованието или правоспособността. Затова показателят за оценка не съдържа дискриминация по национален признак.

Основното изискване на нормата, пресъздадено от възложителя в документацията, е за определен период от време „лицето да е работило на длъжност или упражнявало професия, за която се изискват юридическо образование и правоспособност“.

Позитивният елемент, за да се приеме, че е налице изискване за упражняване на професията по националното право, налага изрично посочване на „Република България“, „този закон“ или друг конкретен правен акт от националното право или каквато и да е обща референция към националната територия или законодателство.

В цитираното определение от Закона за адвокатурата, пресъздадено буквално от жалбоподателя, липсва каквото и да е позоваване на място или закон, с които да е свързано осъществяването на дейността. Липсват каквито и да било ограничаващи елементи, които сочат, че само и единствено на определена територия или по определено право трябва да е упражнявана професията или заемана длъжността. Следователно не са налице нито позитивни, нито негативни изисквания, указващи налагането на ограничения по национален признак.

Относно правоспособността в контекста на упражняването на професията на адвоката, Законът за адвокатурата прави ясно разграничение между: а) „придобита юридическа правоспособност по реда на глава четиринадесета от

Закона за съдебната власт" (вж. чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗАдв) и б) „правоспособност" като елемент от фактическия състав на юридическия стаж по § 1, т. 1 ДР от ЗАдв - т.е. упражняването на длъжност като правоспособен юрист.

Прегледът на чл. 4, ал. 1 от Закона за адвокатурата, във връзка с § 1, т. 1 ДР от ЗАдв., свидетелства колко погрешно е твърдението на Управляващия орган, че правоспособността по § 1, т. 1, с оглед на упражняването на общия юридически стаж, трябва да е придобита във всеки случай по българското право.

В чл. 4, ал. 1 от закона, като условия за придобиването на качеството адвокат е посочено, че лицето трябва:

- а) да има завършено висше юридическо образование;
- б) да има придобита юридическа правоспособност по реда на глава четиринадесета от Закона за съдебната власт;
- в) да има най-малко две години юридически стаж (по смисъла на определението в § 1, т. 1).

От посочените законови изисквания може да се направи извод, че юридическият стаж по § 1, т. 1 ДР не е скрепен с изрично изискване правоспособността да е по определен закон (ЗСВ), за разлика от изискването по чл. 4, ал. 2, т. 2, съгласно което се изисква юридическата правоспособност да е придобита по българското право (ЗСВ).

РУО на ОПДУ не е изложил аргументи по основното съображение и възражение на жалбоподателя, че никъде в нормата не е посочено, изискване образованието, правоспособността, длъжността или професията да са „по българското право".

Като не е поставил ограничение относно мястото на заемане на длъжността за относимия период и „националното право", по което е била упражнявана професията, възложителят е третира по еднакъв начин българските и чуждестранните експерти. При липсата на ограничение или забрана по отношение на правоспособността, т.нар. „еквивалентност" на длъжности или институции е ирелевантна - всички експерти на общо основание установяват, че за определен период са заемали длъжност или професия, за която се изисква юридическо образование и правоспособност, като съгласно документацията е без значение къде и по кое право. Жалбоподателят не следва да установява изрично, че е „щял да приеме доказателства за чуждестранен опит", след като никъде не е поставил изискване за доказване на „национален опит".

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав, приема, че показателят за оценка, свързан с юридическия стаж, дефиниран съгласно възприетото от законодателя определение за целите на упражняването на адвокатската професия, като не е обвързан с национално право, по което да се заема длъжността, упражнява професията или придобива образованието и правоспособността, не представлява дискриминация по национален признак. Същевременно това широко формулирано понятие дава възможност на всяко лице, заемащо длъжност или упражняващо в друга държава членка професия,

която трябва непременно да се заема от юрист със съответното образование и придобити начални практически умения, като приведе аргументи и сведения за законодателството и административната практика на съответната държава, да бъде възприето като лице, притежаващо необходимия опит, за да бъде включено в офертата на съответния участник.

Жалбоподателят не е допуснал нарушение на принципа на свободната конкуренция, тъй като не е ограничил потенциалните участници да наемат чуждестранни експерти с опит, придобит в друга държава членка и по друго национално право, стига за определен период от време лицето да е заемало длъжност или упражнявало професия, за която се изисква юридическо образование и правоспособност. Така, като поставя еднакви и предварително установени изисквания към лицата, възложителят не е допуснал нарушение на принципа на свободната конкуренция нито между експертите юристи, нито между потенциалните участници, които имат нужда от тях, за да участват в процедурата. В процедурата са подадени оферти от двама участници, единият от които с чуждестранно участие (изпълнителят - [фирма]), които са допуснати и разгледани, постигнато е качествено изпълнение на двойно по-ниска от прогнозната стойност цена.

Предварително заложеното от възложителя изискване е съобразено с предмета на обществената поръчка, част от която е задачата в рамките на 2 месеца след подписването на договора да се направи специализиран преглед на българското законодателство в специфичната сфера на изграждането на физическа инфраструктура и разполагане на електронни съобщителни мрежи процедури, изисквания, органи, срокове, такси, образци на документи и пр., не въвежда ограничение за участие на чуждестранни експерти и не противоречи на Закона за обществените поръчки.

В резултат от неправилното тълкуване и прилагане на чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП, Управляващият орган е извършил невярна преценка за наличието на нарушение и следователно на нередност. Липсва както нарушение на националното право или на правото на Съюза, така и финансово отражение на показателя за оценка, възприет от възложителя.

Основателни са възраженията на жалбоподателя, че при постановяването на обжалвания акт е нарушен прогласеният в чл. 10 АПК основен принцип за самостоятелност при вземане на решения в административния процес. Нарушен е и принципът на предвидимост и съразмерност.

Независимо от декларираната в обжалваното решение изключителна компетентност съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ на Управляващия орган да налага корекция с мотивирано писмено решение, т.е. при условията на оперативна самостоятелност, включваща самостоятелност и безпристрастност при приемането на решение, от преписката е видно, че в случая преценката на управляващия орган е формирана единствено от констатациите на друг орган - ИА ОСЕС.

Всички изложени съображения във връзка с нередността в хода на

административното производство, следват под уговорката „констатации на одитиращия орган", а посоченият размер от 10% е „препоръка на одитиращия орган". Не са изложени собствени мотиви, констатации и заключения на Управляващия орган, нито става ясно какво е отношението на самия орган към „констатациите и препоръките на одитиращия орган".

Индиция, че решението е постановено при нарушение на принципа за самостоятелност и безпристрастност, е предхождащото началото на процедурата поведение на Управляващия орган, който в резултат на всички проверки документални и „на място", е направил заключения, очертаващи липсата на нарушения и нередности при изпълнението на проекта.

Отделно от това, съдът констатира, че изложените мотиви относно настъпването на вреда или вероятност такава да настъпи са противоречиви.

На стр.9 от номерацията на адм. акт, РУО на ОПДУ е приел, че вследствие на твърдяното нарушение е настъпила вреда, а на стр.10 е посочил, че е налице възможност от настъпване на вреда за бюджета на ЕС. От така изложеното не е ясно твърдението на административния орган, какво в конкретния случай приема, че има настъпила реална вреда или че от твърдяното нарушение биха могли да настъпят вреди за бюджета на ЕС.

Така определеният размер на финансова корекция от 10 % е неясно, върху каква точно основа следва да се приложи. Основателно процесуалният представител на жалбоподателя твърди, че непосочването на конкретен номинален размер, свързан с това, което Управляващият орган приема за допустими разходи, може да доведе до положение, при което финансовата корекция се налага върху разходи, които не са признати от управляващия орган за допустими и следователно са останали за сметка на жалбоподателя. Това би превърнало финансовата корекция в санкция, което е в нарушение на чл. 4, параграф 4 от Регламент № 2988/1995 (така, решение № 7868 от 21.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 1462/2017 г., 5-членен с-в).

При така изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Ръководителя на УО на ОПДУ за налагане на финансова корекция на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщения е издадено в нарушение на материалния закон и на неговата цел и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски се явява основателно, като своевременно направено, поради което същото следва да бъде уважено на основание чл.143 ал.1 от АПК, съдът следва да осъди Министерски съвет – юридическото лице, в чиято структура се намира органа –ответник, да заплати на МТИТС разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 77, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение за определяне на финансова корекция № ФК-2021-263/04.01.2021г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ и Директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, с което е определена на МТИТС, финансова корекция в размер на 10% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № Д-27/17.08.2018г. с [фирма], финансиран по ОБДУ

ОСЪЖДА Министерски съвет да заплати на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщения, сумата от 100 /сто/ лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

